

valgte at arbejde hurtigere, og i det her tilfælde valgte vi jo en meget hurtigt arbejdende model med en arbejdsgruppe med politi og anklagemyndighed i spidsen, som kom med forslag til ny lovgivning, der så blev sendt i høring, og som vi nu behandler i Folketinget i dag.

Det betyder langtfra, at det er den model, vi skal vælge i alle tilfælde. Jeg har noteret mig, at man fra mange sider har været meget utilfreds med, at der ikke har været flere parter involveret i selve tilblivelsesprocessen, og at der er meget, der taler for, at den sædvanlige model, som man jo ofte bruger, nemlig at have et udvalg siddende, der så bruger længere tid på at gennemarbejde tingene, også skal bruges i mange sammenhænge fremover.

Derfor vil jeg også sige, at det er klart, at det for regeringen og for mig har gjort indtryk, at der for så vidt angår processen har været så stærk kritik af, at ikke andre mennesker har været inddraget. Nu er jeg ikke sikker på, at det ville have fået folk til at se anderledes på det, der er substansen i lovforslaget, at man havde været igennem en længere udvalgsbehandling.

Men jeg synes alligevel, at det måske er på sin plads her under andenbehandlingen at give udtryk for, at blot fordi man har valgt den meget hurtige model den her gang, så er det ikke ensbetydende med, at det er den model, man vil vælge i al fremtid. Jeg tror tværtimod på, at der er så meget sundt og godt i at have udvalg siddende, hvor alle synspunkter bliver hørt, at det også er det, der vil være den normale fremgangsmåde i mange andre sammenhænge. Det var det så ikke i det her tilfælde, men jeg synes alligevel, at det skal med.

Det andet, som har været diskuteret meget i dag, har været de to elementer – nye eller ikke nye – og i hvert fald er de elementer, som er udtryk for en ny praksis inden for retsplejeloven i forhold til, hvad man har kendt de sidste mange år.

Kl. 17.35

Det ene drejer sig om anvendelsen af civile agenter, og det andet drejer sig om begrænsningerne for aktindsigt. Der vil jeg sige, at i forhold til regeringens oprindelige forslag er vi jo efter drøftelser og forhandlinger med Folketingets partier, herunder ikke mindst Socialdemokratiet, nået til en erkendelse af, at da vi jo tror på, at de her regler er gode og tilstrækkelige, og at vi har snor i dem, så er der ikke noget som helst til hinder for, at vi over for Folketinget kommer

med en redegørelse for, hvorledes de nye regler anvendes, og hvordan de nye regler fungerer.

Jeg har faktisk en klar forventning om, at de små lempelser og skridt, vi har gjort f.eks. i brugen af civile agenter, er lempelser og skridt, som er under så god kontrol og under så sikre rammer, at vi ikke vil få det skræksscenario, som nogle i hvert fald har måttet give indtryk af under debatten.

Derfor er vi, om man så må sige, villige til at se resultaterne af vores lovgivning i øjnene ved at fremlægge en redegørelse og altså sikre, at Rigsadvokaten nøjsommeligt får indrapporteret alle tilfælde, hvor disse regler anvendes i årene, der kommer, og at vi i folketingsåret 2005-06 efter Folketingets forretningsordens § 19, stk. 4, tager en drøftelse af det.

Jeg vil også godt her tilkendegive og understrege, for det var et af de spørgsmål, der også blev stillet undervejs – jeg tror, det var til hr. Morten Bødskov – at såfremt erfaringerne skulle vise, at der er et behov for at revidere reglerne, så er jeg indstillet på at gennemføre initiativer og foretage de nødvendige lovændringer.

Jeg synes, det har været meget klart under den her proces, hvad hensigten og formålet var med lovforslaget, og det betyder naturligvis også, at hvis tingene – for at bruge nogle af kritikernes udtryk – skulle løbe løbsk eller udvikle sig på en måde, som ingen af os overhovedet ønsker eller havde forudsat, så er jeg indstillet på at lave de nødvendige lovændringer.

Jeg tror ikke på, at det kommer til at gå så galt. Tværtimod tror jeg faktisk på, at de her regler vil være et nyttigt, om end måske sjældent brugt instrument i forhold til bekæmpelsen af den organiserede kriminalitet og for at komme ikke mindst bagmændene bag den organiserede kriminalitet til livs. Det gælder både, for så vidt angår spørgsmålet om de civile agenter og anvendelsen af begrænsningen i aktindsigt.

Der er også mange andre ting i lovforslaget – dem har vi ikke brugt så meget tid på at diskutere i dag – men naturligvis er vi stadig væk indstillet på under den videre udvalgsbehandling at besvare de spørgsmål, der måtte være, og vi skal også prøve på at gøre det så hurtigt, vi kan. Vi ved jo, at der er en meget, meget, meget kort tidsfrist, inden vi tredjebehandler lovforslaget næste onsdag.

Afslutningsvis vil jeg sige, at det sådan set også er kommet lidt bag på mig i forhold til den offentlige debat, at visse dommere udadtil har givet udtryk for, at de ville bruge en slags civil